

Κόριον

• Εμπ. Λουλιανήν

• Α θ ή ν α •

• Αγαπ. κ. Λουλιανή,

Μετά την ματαιοκονίαν της επιχειρήσεως καντινών και ένσηψασαν φρικαλέαν οικονομικήν κρίσιν, πλῆξασαν τήν ἡμετέραν αγοράν περισσότερον πᾶσης ἄλλης, καλούμενος σάν τίμιος Ήκειρότης ν' ἀντιμετωπίσω ἀνδρικά τόν σκληρόν ἀγῶνα τῆς βιοπέρας καί τῶ δημιουργηθέντα κενά ἐν τοῦ μή ἀναλόγου πρὸς τὴν οικονομικῆς μου δυνάμει ἐγγάμου βίου τῆς τέως μοντέρνας συζύγου μου, ἵνα κτήσω ὅλην τὴν ἡθικὴν μου, ὅπως τὸ ἐκρότησα ἐπὶ 32 ὁλόκληρα ἔτη, καί μή γονατίσω ἤδη, ὅποτε κολοσσοὶ Ἐμπορικοὶ κατέρρευσαν ὡς χάρτινοι πύργοι, εἰρέσθην εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην, τὸ μὲν νὰ διαβουλεύω τὸν ἐνα συντελεστέον τῆς καινοδαιμονίας μου, τὴν συζυγὴν μου τὸ δὲ ν' ἀναμνησθῶ ἐνός καλαίου κεφαλαίου μου, τῆς μακρᾶς λογιστικῆς πείρας καί δυναμικότητός μου καί νὰ ἱδρῶσω λογιστικὸν τμήμα, μέχρις ὅτου περὶ ἡ ἐμπορικὴ κρίσις καί ἐκναρχίω τὰς προτέρας παραγελοδοχικῆς ἐργασίας μου.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν κατόρθωσα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα νὰ ἐκκοινωνίσω μαζί σας διὰ τοῦ ἀνέχου καλάρου. Μὴ τολμήσητε νὰ διανοηθῆτε ὅτι σὰς ἐξέχασα, τοῦ θανάτιόν μὲ τὴν ὁρμὴν ἐπιληψίνειαν, ἥτις μὲ ἀνακρίνει, καί μὲ τὸ διαζυγιοτόπον ἐν χαρακτῆρος πρὸς πᾶσαν καλακίαν σὰς διαβεβαίω ὅτι, ὅς μόνον ἐγώ, ὁ ὁποῖος πῶσον ἐξετίμησα τὴν πολυσχιδῆ δρᾶσιν σας διαπιστώθῃ ἀκολούτως εἰς τὴν ἱστορικὴν μου καί μεγαλειώδη γενικὴν ἐκείνην ἐκδοκὴν εἶχον ἀποστείλει εἰς τοῦς βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ μας, καί ἐν ᾗ πᾶν ἐθελότως ὀφίλουν περὶ τῆς νέας τριανδρίας τῆς Καβάλλας, Ὑμῶν, τοῦ ἀειμνήστου Τσιγγιάννη καί τοῦ λατρευτοῦ Μητροπολίτου, ἀλλὰ καί ὅλοι οἱ Καβαλλῶται εὖ φρονεῖτε καί μὴ θρηνηθῇ διὰ τὴν ὁρφανίαν των. Τοράκηδες ἔχει πολλοὺς ἢ ἑλλὰς ἀν

λάς αλλά συγχρονισμένους Νομάρχας ποῦ νά τοῦς εἶρη; ποῦ νά τοῦς κατασκευάσῃ;

Ὅλα τὰ οἰκογενειακά μας ζητήματα εἶναι θαλασσοκοιμημένα καί τετρατωμένα, διότι δέν ὑπάρχει ἡ στιβαρά ἐκείνη χεῖρ ὅπως ἐπέμβῃ ὡς χειροῦργος καί προλάβῃ τὸ γαγγράνισμα.

Τὸ ἔχει ἡ μοῖρα μας φάινεται νά ὑφιστάμεθα παντοσείδεις δοκιμασίας ἐκουσίως καί ἀκουσίως καί ὡς νέοι Ἀβδηρῆται γείτονες τῶν παλαιῶν, εἴμεθα καταδεδιμασμένοι νά ὑφιστάμεθα τὰ πάντα καίτοι κροσφέραντες τὰς μεγαλειτέρας θυσίας.

Ἄς πᾶνε τὰ γενικά ζητήματα καλὰ καί ἡμεῖς οἱ διακριθέντες πάντοτε ἐκί αὐτοθυσία δέν εἶναι δυνατόν παρὰ νά εἴμεθα αἰωνίως παρηγωνισμένοι. Αὐτὰ ἔχει τὸ φιλότιμον ποῦ τρώγει βέβαια τὸν οἰκοκύρη.

Οἱ μανδάρινοι τοῦ Ὑπουργείου σας, αὐταί αἱ σκωρίαι ἐνόησαν; ἀμφιβάλλω, εἶναι δυνατόν ὁ χάρος νά συγγενεῖ μετ' ἡν ἡμῶν; Εἶναι δυνατόν ἡ ἀρτηριοσκληρώσις νά συνεννοηθῇ μετ' τὸ ὑπέρτος!

Ἄχ τότε ἐκί τέλους θ' ἀποτινάξωμεν τὸν βαγιαδισμὸν ἵνα ἐπιτύχωμεν τὴν αὐτὴν τοδιοίκησιν τῆς οἰκοκυρωσύνης;!

Ὅταν βεβαίως ἡμεῖς οἱ βαγιαδες ἀφουκνισθώμεν, καί εἶναι εὐκολός ἡ ἀγγελία τῆς ἀνοίξεως ἀλλ' ὅχι μετ' ἓνα δύο κοῦνους.

Ἄλλ' ὅταν καί οἱ ὀλίγοι κοῦνοι ἀπαγορευθῶνται, ὅταν κοτίζονται ἀντὶ τοῦ μάννα μετ' χολῆν;

Εἶναι γνωστοί εἰς τὸ Πακελλήνιον οἱ ἀπὸ τοῦ 1916 ἀγῶνες μου πολιτικοί τε καί νομικτικοί, εἶναι γνωστὸν ἐπίσης ὅτι ἀπετέλεσα τὴν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν καθ' ὅλας τὰς πονηρὰς ἡμέρας τῆς 15/ετοῦς ταύτης περιόδου νά μὴ διανοηθῶ ποτὲ νά ζητήσω τὸ εὐλάχιστον ἀντάλλαγμα θλικὸν τε ἢ ἡλικὸν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους ὀργισάντας, καί εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἀπὸς ὁ ἀντικολιτευόμενος κόσμος μετ' δακτυλὸ λοδευκτεῖ ὡς τὸν μόνον ἡλίθιον Βενιζελικὸν ὡς τὸν μόνον ἡλίθιον ἰδεολόγον ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι θλιστικῷ.

•Αλλ' από τοῦ σημείου τούτου μέχρι τοῦ σημείου νά δέχωμαι
 δολοφονικά οὕτως εἰπεῖν κληήματα ἀπό ἐκείνους οὗς μέχρις
 ἀγρίας ἐξυμνήρησα νοματικῶς τε καί προσακτικῶς δημιουργεῖ-
 ται μία τεραστία ἀπόστασις. Τήν ἀχειριστίαν δὲν θά ἐνθρῆνω
 ἐγὼ ποτέ ἀλλ' ἐν χαριτηῖρος θά τήν κλήξω ἀπειλίντως.

•Επιτρέψατέ μου, ἀγαπ. κ. Λουλιμάνη νάσας ἐκπράσω τό πιπρόν
 παράκονόν μου καί ταυτοχρόνως νά σᾶς παρακαλέσω ὅπως θε-
 γνώστης ἀφ' ἐνός τῶν πάντων καί ὡς δικαστής ἀφ' ἑτέρου ν' ἀποφανθῆτε. Εἶναι ἡ δὲν
 εἶναι ν' ἀπογοητεύεται κανείς καί νά μουντζώνη τὰ πάντα;

Τόν παρελ. Οὐτάβριον μάς εἶχεν ἐπισκευθῆ ὁ κολύς κ. Παπαδάτος, τόν εἶδον
 ἐπανειλημμένως εἰς τήν Μητροπόλιν καί τήν ἀποτελευταίαν ἡμέραν ἐπειδή ἔτυχε νά
 μάθω ὅτι τό Κράτος κέρυσιν ἀπερρίσσει νά σταίλῃ εἰς τήν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικα-
 νικήν Γεωργικήν Σχολήν ὁμοτῶνους, εἰς τήν Σχολήν δέ ταύτην εἶχε φοιτήσῃ τό παι-
 δί μου τρία ἔτη ἀλλά τό προπαράλθον διδόνον τᾶς σκουδᾶς του λόγῳ οἰκονομικῆς ἀ-
 δυναμίας ἐν τῶν οἰκτρῶν ἀποτελεσμάτων καταντίνων τόν ἡρώτησα ἂν εἶναι δυνατόν με-
 ταξὺ τῶν ὁμοτῶν νά συμπεριληφθῇ καί ὁ υἱός μου.

Μοῦ ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει: "Θέλει ρότῃμα ἐπὶ πλεον ἔάν συνεκληρῶθῃ ὁ ἀριθ-
 μός προσελθόντων οἰκοτῶν", κἄν μίαν αἴτησιν ἀρέσως καί ἐν ἀνάρχηθῆσις κενή ὁ
 υἱός σου θά προσληφθῇ".

Τῷ ἐπιδίδω τήν αἴτησιν, τηλεφωνῶ εἰς τόν ἀγαπ. κ. Μεσολλογγίτην νά τόν ἀκον-
 θυρίσῃ διερχόμενον ἐν Θεσσαλονίκῃ, στέλλω τόν υἱόν μου εἰς Θεσσαλονίκην ἵνα ἐνο-
 χλῇ τόν Μεσολλογγίτην καί ἐπικοινωνῇ τηλεφωνικῶς μέ τό Πολιτικόν Γραφεῖον, ὁ Με-
 σολλογγίτης συνεννοεῖται μέ τήν Σχολήν, τῷ τηλεφωνεῖ ὅτι δὲν προσήλθον ἐξ ὑμῶν
 μέ τὰ ὀνόματά των, μοῦ τηλεγραφεῖ ὁ κ. Παπαδάτος ὅτι ἐθῶς ὡς ἐξακριβωθῇ ὅτι ὁ-
 κάρχει ἔστω καί μία θέσις κενή ὁ υἱός μου θά προσληφθῇ, μένει ὁ υἱός μου ἕνα μῆ-
 να ἀναμένω τό ἀποτέλεσμα καί ἀφοῦ διερεύσεν ὁλόκληρος μήν τί νομίζετε μοῦ γράφε

•Ἐμαρ ὅτι δὲν θά ἔμαρνα διὰ κανένα ἀλλά δυστυχῶς προσυποδομεν εἰς τόν
 Νόμον προβλέποντα μόνον πρωτοστεις μαθητᾶς ἐνῶ ὁ ἰδιός σου εἶναι τριετής.

Τὸ τηλεγραφεῖν τὸ γράφω νὰ τροποποιήσῃ τὸν νόμον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δίδει ἡ τροποποιήσις εὐεργετεῖ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος τὸ σκοπὸν ἐνὼ διὰ τὸν υἱὸν μου θὰ δαπανήσῃ μόνον διὰ δύο ἑτη ἀντὶ πέντε θ' ἀξιώσῃ νὰ τὸ διαπραγμάνῃ σπῶς καὶ οἱ πρωτοετείς καὶ ὅτι τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιβάλλεται ἡ τροποποιήσις καθόσον εἶναι πλέον φθόνον ἔστω καὶ μὲ διπλὰ δίδακτρα νὰ τὸν εἰσάξω δίδει παρηλθὲν ἡ προθεσμία καὶ θὰ χάσῃ τὴν χρονιάν του.

Μοὶ ἀπήντησεν ὅτι νομίζω τόσον ἐπιβολὴν μὴν τοιαύτην τροποποιήσιν; Ἐμμένειν ἐννοεῖται ὁ υἱὸς μου καὶ τὸν ἔσταιλα ἐφέτος ἐξ ἰδίων μου νὰ συνεχίσῃ τὰ σπουδὰς του.

Πρὸ ἡμερῶν ἐρευνῶν μὲ ἀνέδρασαν ἐνός τεύχους Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἶδον καὶ τὸν πολυθρόνητον νόμον 4810 τῆς 8ης Ἰουλίου 1930, ἐν περιτρεχέας τὸν ἀνέγνωσα καὶ τί ἀνακαλύπτω;

Οὐδαμῶς ἀπάρχει διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν ἀρδολήψιν ἀποτρόφων προφοιτησάντων καὶ οὐδαμῶς ἀπάρχει τοιαύτη ρητὴ περὶ μόνου πρωτοετῶν καὶ ἤδη σὰς ἐρωτῶ;

Ἡ στάσις τοῦ κ. Παπαδάτου ἀπῆρξε ἀπόχρημα βολοφονικῆ; τοῦ μέλλοντος τοῦ παιδιοῦ μου καὶ ἡ ὅχι; Διὰ τὴν νὰ χάσῃ κέρυσι τὴν χρονιάν του; διὰ τὴν μὲ περιέβαιξεν ὁ πολὺς κ. Παπαδάτος; διὰ τὴν ἐνέσθη τόσον ἀσυνέτως;

Γνωρίζετε ποῖα ἀπῆρξεν ἡ ἐντόπισις τοῦ κ. Πάπου ἀνεξαρτήτως νομιματικῆς ἀποκρίσεως; ἀποχρίστη καὶ βδελυρά.

Καὶ ἤδη σὰς ἐρωτῶ; εἶναι ἀκαλῶτως δειναιολογημένη ἡ ἀπογοήτευσίς μου ἡ ὅχι;

Καὶ ἐπειδὴ τὸν ἔχω βδελυχεῖ τόσον ὥστε ὅτε ἐξ ἀκαστάσεως δὲν θέλω νὰ τὸν βλέπω καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν ἐγὼ νὰ ζητήσῃ καμμίαν ἐνδοκλειυσιν (κατὰ τότε δυνάμειν ἀλλοῦ πολίτου ἀδικουμένου) παρὰ τοῦ καθάρματος Τσονταρίδου ἢ τοῦ χαμαιλέοντος βασιλοφύρου Νικολαΐδου θὰ σὰς παρακαλέσω πολὺ σπῶς δεχθῆτε τὴν κατωτέρω μικρὰν ἐνόχλησιν διὰ τὸν ἀναξιοκαθῆ Κωστασιάνην. Τὸν παρελθόντα Ἀκρί

λιον τὸ ἑνταῦθα Λον Ἀνακριτικὸν Γραφεῖον μὲ παρεκάλεσεν
ὅπως θέσω εἰς δευτέραν μοῖραν πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν μου
καὶ ἐπιληφθὼ τοῦ ἐλέγχου τῶν βιβλίων τῶν προφυλακισμένων
ἐμπόρων Βέργου Ἀντωνιάδου Γ. Ταντῆλα καὶ Κ. Κωστέλλα δε-
ξαιρομένων περὶ τὰ Δύο ἑκατομμύρια δασμοὺς ἀποταμιεύσεως
μοὶ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἰσχυρῶς τῆς σοβαρότητος τῆς σκο-
πέσεως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμπιστευθῇ τὸν ἑλεγχον εἰς ἄλλον τινὰ καὶ μὲ παρεκά-
λεσε νὰ ἐπισκευθῶ τὸν ἑλεγχον καθότι εἶχε παρέλθει ὁλόκληρον ἔτος καὶ ἡ δι-
μογραφία ἐπαυροῦσε.

Ἦναγιάσθην νὰ ἐργασθῶ ἑντατιμῶς ὡς ὅρας καθημερινῶς καὶ συνεχῶς ὅπως
προσφέρω τὰς ἀπαιτήσεις μου καὶ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον νὰ τακτοποιήσω τὰ ἐν
πολλοῖς ελαστογραφημένα βιβλία τῶν καὶ νὰ καταμερίσω εὐθύναν ἀπὸ τε ὀλιγῆς
καὶ ἡθικῆς ἀπόψεως ὁμοβαλὼν σχετικὴν ἐκδοσιν Εἰκοσασέλιδον μετ' ἀναλυτικῶν
Λ/σρῶν πρὸς ἐπίχρυσιν πλήρους φωτός εἰς τὴν ἀπόθεσιν.

Ὁ Ἀνακριτὴς κ. Κατσηδάκης μετὰ τὴν ὁμοβολὴν αὐτῶν μοὶ ἐξέφρασε τὴν
πλήρη ἐκανοποίησίν του καὶ μὲ διαβεβαίωσεν ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν τοι-
αύτης φύσεως πραγματογνωμοδύνην θὰ ἐμπιστευταὶ τῷ Σεβ. Δικαστήριον εἰς ἐμέ
ἵνα ἀποδείξωσι τὴν ἀμραν ἐκανοποίησίν των ἐπειδὴ ὀλιγῶς δὲν δύναται νὰ πρᾶ-
ξῃ τοῦτο καθότι ὁ Πρόεδρος κ. Κορρές εἶναι ὁπὲρ τὸ δέον ἀσπληρῶς καὶ δὲν ἡ-
δυνῆθη νὰ μοὶ κανονίσῃ ἀποζημιώσιν μεγαλύτεραν τῶν Δραχμῶν 9000.

Υπέβαλον σχετικὴν κατάστασιν μετ' ἀντιγράφων ἑνταῦθα, ἐνεμείθη αὕτη καὶ
ἀπὸ τῆς Εἰσαγγελίας Ἐφετερίου Κομοτινῆς καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ὑπουργ. Δικαι-
οσύνης ἔνθα ἀνευρέθη ὁ φάκελλος δε' ἀριθ. 34614. Εἶχον παρακαλέσει τὸν Γερου-
σιαστὴν κ. Σταμούλην νὰ παρακολουθήσῃ τὴν διεκπεραίωσιν καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ
τὴν ταχύτεραν ἐκδοσιν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος. Μοὶ ἐγνώρισεν ὅτι ἐλλείπει
πιστώσεως θὰ πληρωθῇ τῶρα μόνον ἡ ἀρχὴς Ὀκτωβρίου ὁπότε δι' ἑτέρας του μὲ
πληροφορήσῃ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς περὶ ὁρίσεν τὸ ποσὸν εἰς δραχμὰς 4.500 μόνον.

Ἡ τοιαύτη χειρονομία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μοὶ προξένησε κατὰ κληξιν καὶ θέ-

λω νά πιστέω ότι δέν εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν του ἀλλά
 κανενός μινδαρίνου τοῦ Ὑπουργείου δ ὁκοῖος εἴν ἐμελέτα
 τήν ἐκθεσίν μου καί ἔρριπτε ἀκλήν ματιά εἰς τά ἀντίγραφα
 Λ/σῶν θά ἐκείθετο ἐν πρώτης ὄψεως περὶ τῆς γενομένης νο-
 λοσσιαίας ἐργασίας καί δέν θά ἐτόλμα οὔτε ὀβολόν νά μά
 περιόψῃ.

Ἐγώ ἐλεηροσύνην δέν ζητῶ παρὰ τοῦ Σ. Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀλλά
 τήν ἀνευ οὐδεμιᾶς περινοκῆς πληρωμήν τῆς ἀποζημιώσεώς μου καθορισθείσης εἰς
 τό ἐλάχιστον ἀπό ἑνα Πρόεδρον πολύ αὐστηρόν πόσον μάλιστα ὥστε οἱ διάφοροι
 Σύνδικοι πτωχεύσαντες ἐγείρουσιν ἀγωγάς κατὰ τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀδικοῦμενοι.

Δεδομένου ότι προσέφερα τοιαύτην θετικήν ἐργασίαν ὥστε εἴν ἐργαζόμενην
 τᾶς συνήθεις ὥρας θά διήρκει πλέον τοῦ διμήνου δέν εἶμαι διατεθειμένος νά δεχ-
 θῶ καμμίαν περινοκῆν καί ἐν ἐκινηθείας γίνονται τοιαῦται διὰ τοῦ Ὑπουργεί-
 ου (καθὼς πάντοτε διότι αὐτό μόνον δέν εἶναι εἰς θέσιν νά κρίνῃ τᾶς προσφερ-
 θείσας ἀκρησίας) ἀς κάμῃ τοιαύτην ἐν Δραχμῶς 500.

Σας παρακαλῶ λοιπὸς θερμῶς ὥπως ἐπιτάξῃτε πάντα προσκείμενον τῷ κ. Ὑπο-
 ργῷ καί ἐπιτύχῃτε τήν ἀναθεώρησιν τῆς προσγιγνομένης μοι καταφόρου ἀδικίας δ
 ἐκδόσεως συμπληρωματικοῦ χρηματικοῦ Ἐντάλματος εἴν μέχρι τῆς λήψεως τῆς πα-
 ρούσης ἔχει ἐκδοθῇ τοιοῦτον. Ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένης ἀρμήςσεως παρακαλῶ νά
 μοί γνωρίσητε ποῦ πρέπει νά καταφύγω διότι δέν δύναμαι κατ'οὐδένα λόγον νά ὁ
 κοστῶ τόν ἀπρωτηριασμόν αὐτόν.

Θα μοί συγχωρήσητε, ἀγαπ. κ. Λουλιάνη, τήν ἐνόχλησιν ταύτην δι' ἧς
 δέν θά σᾶς ἐκβαρυνον εἴν δέν διέκοπτον κάσαν σχέσιν μέ τό Πολιτικόν Γραφεῖ-
 ον. Ἦτο γραφτό φαίνεται, ἐγώ δ καλαιμάχος νά μή ἔχω σήμερον ἄλλον ἰσχυρόν δε-
 νόμενον νά συντελέσῃ πρός ἐκπαινώσιν μίᾶς τόσοῦ καταφόρου ἀδικίας.

Εὐχαριστῶν ἐν προσομίῳν διὰ καὶ ὅτι θά πράξῃτε ὑπὲρ ἐμοῦ

Διατελῶ μετὰ πλείστης ἐκτιμήσεως

(Σ. Κουλασιάνη)